

така тя нѣма да си исхаби напраздно и обуча-
та. Ето го чи си иде за вечернето ястіе. Ей, Гер-
мане, чуешъ ли? Марійка на баба Гиллета ще
иде да стане овчарка на селото Ормо. Ты ще
ѣхъ земешъ съ себе си на коньтъ си, не ли?

— Добрѣ, отговори Германъ който бѣше об-
зетъ отъ грижи, но всякога расположенъ да по-
служи на ближнійтъ си.

Въ свѣтътъ, въ който живѣемъ ный, подобно
нѣщо не бы никога минжло презъ умътъ на ед-
нѣ майкѣ, сирѣчь, да повѣри едно шестнадесят-
годишно момиче на единъ мжжъ двадесять и о-
семь годишенъ! защото Германъ дѣйствително
нѣмаше повече отъ 28 години и при всичко чи,
споредъ идеитъ на мѣстото, той минуваше за
старъ относително до женидбѣтъ, обаче той бѣ-
ше най хубавыйтъ мжжъ на мѣстото. Трудътъ
не бѣше го исхабилъ, не бѣше го истоцилъ,
не бѣше го изежшилъ както повечето отъ селя-
нетъ които иматъ само десять годишенъ трудъ
на грѣбътъ си. Той бѣше въ състояніе да рабо-
ти еще десять години безъ да ся покаже старъ,
и треба предразсѣждѣкътъ за възрастътъ да има-
ше голѣмо и силно вліяніе върхъ духътъ на
младото момиче за да го възбрани да види чи
Германъ имаше лице ведро, очи живостны и
сыни като небото презъ Маія, уста розовы (гю-
ловы), зѣби като маргариты, тѣло гиздаво, пре-